

— стяг із двох рівновеликих горизонтальних смуг синього і жовтого кольорів. Співвідношення ширини прапора до його довжини 2:3.

Українці традиційно називають свій прапор «жовто-блакитним» кажуться гени поколінь. На мові геральдики (науки про герби) та вексилології (науки про прапори) це значить, що жовтий колір є головним (тому в описі прапору він називається першим по черзі, зображується вгорі) а блакитний є допоміжним (тому називається другим, зображується внизу прапора і використовується на гербі як тло). Українське синьо-жовте колірне сполучення. Походить воно від герба Галицько-Волинського князівства - золотого лева в синьому полі, який з'явився в другій половині XIII століття.

Жовтий (золотий) і синій кольори використовувалися на гербі Руського королівства 14 століття. Вони також вживалися на гербах руських земель, князів, шляхти і міст середньовіччя і раннього нового часу. У 18 столітті козацькі прапори Війська Запорозького часто вироблялися з синього полотна із лицарем у золотих чи червлених шатах, із золотим орнаментом та арматурою. 1848 року українці Галичини використовували синьо-жовтий стяг як національний прапор. В 1917–1921 роках, під час української революції, цей стяг був державним прапором Української Народної Республіки й Української Держави. Впродовж 20 століття синьо-жовтий прапор слугував символом українського національного опору проти комуністично-радянської окупації. 1991 року, після розвалу СРСР, цей прапор де-факто використовувався як державний стяг незалежної України. 18 вересня 1991 року Президія Верховної Ради України юридично закріпила за синьо-жовтим біколором статус офіційного прапора країни. 23 серпня в Україні щорічно відзначають День державного прапора.

Нинішній прапор України називається синьо-жовтим, тому верхня його половина є синьою (головний колір), а нижня — жовтою (допоміжний колір). Тому, згідно з законами геральдики, на державному гербі мав би зображатися синій Тризуб на жовтому тлі. Проте в дійсності ми маємо жовтий Тризуб на синьому тлі — і це вірно.

Знаходячись під владою інших держав жовто-блакитний прапор зникає з широкого вжитку, згадок про жовто - блакитний прапор в період XIV - XVII не знайшов.

У XVIII столітті серед прапорів стали переважати блакитні полотна з золотими чи жовтими зображеннями гербів та частково інші ознаки, як небесні світила, зброя, постаті святих Михаїла, Юрія та інші. Лицева сторона полкових і сотенних корогв і знамен була національною емблемою з зображенням козака у золотому чи жовтому щитовому полі на блакитному полотнищі.

Під час революційної «Весни народів» 1849 р. Головна Руська рада у Львові відновлює використання герба Руського королівства (Галицько-Волинської держави) XIII-XIV століття з зображенням золотого лева, що спинається на скелю у синьому полі, а як національні прапори широко вживаються стяги з поєднанням синього і жовтого кольорів. На початку XX ст. під впливом геральдичних правил (за правилами вексилології, кольором

верхньої смуги на прапорі має бути колір основної гербової фігури) більшого поширення набув жовто-блакитний прапор (тобто, верхня смуга жовта). Прапор в жовто-блакитних кольорах повертається в часи УНР.